

SVANUĆE

Svibanj - Lipanj 2024

SADRŽA

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 39A, rue de bois, 68540 Feldkirch, France

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine St., Richmond Town, Bangalore 560025

UNITED KINGDOM: Associated Bible Students, Brook House, Whitchurch Road, Prees, Whitchurch Shropshire SY13 3JZ United Kingdom

VRHUNCI SVANUĆE

Svijet bez straha (1. dio od 2) 2

Međunarodne Biblijske Studije

Opravnani Božjom milošću 13

Pravednost samo po vjeri 15

Mir s Bogom 17

Tko je povjerovao? 19

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Uništenje Zmije 22

The Dawn - Croatian Edition
May - June 2024

First issue published December 2013

Printed in USA

Svijet bez straha

“Bog nam je zaklon i utvrda, pomoćnik spreman u nevolji. Stoga, ne bojmo se kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more.”
—*Psalmi 46: 1, 2*

TIJEKOM stoljeća čovjekova postojanja na zemlji stotine milijuna ljudi izgubilo je živote prerano zbog ratova, a prema nekim procjenama taj broj doseže čak jednu milijardu. U većini slučajeva, na kraju

tih ratova, postojala je nada da se agresija jednog naroda na drugi neće ponoviti i da će svijet jednom zauvijek biti riješen straha. Zapravo, kada se objave ciljevi takvih sukoba među narodima, jedna svrha se često proglašava oslobađanjem od straha. Ovo se može činiti plemenitim ciljem, ali kada ratovi završe, srca gotovo svih uključenih gotovo su neizbježno ispunjena još većim strahom u pogledu budućnosti. Kontinuirani neuspjeh nakon gotovo svakog rata u rješavanju razlika među narodima je, prije ili kasnije, doveo do daljnjih sukoba i uzrokovao povećanje straha, a ne smanjenje. Takva je priča ljudske povijesti.

Strahovi današnjeg svijeta duboko su ukorijenjeni u neuspjehu ljudskih vođa da pronađu primjenjiva rješenja za probleme izazvane sebičnošću i mržnjom.

Nekada su mudraci svijeta govorili ljudima da ljudska rasa, procesom evolucije, postojano napreduje prema višem stanju civilizacije i da će strah uskoro postati stvar prošlosti. Svijet postaje bolji, rekli su, i uskoro ćemo imati utopiju mira i dobre volje, što je bio san filozofa i pjesma pjesnika.

Kao dokaz da je ovaj svijetli pogled na budućnost bio opravdan, podsjetili smo se na napredak obrazovanja i rečeno nam je da bi prosvijećeni svijet znao bolje od toga nego da rješava međunarodne sporove putem rata. Zamoljeni smo također da razmotrimo veliki napredak u znanosti, kako bi i on doprinio trajnom miru među narodima. Nadalje, tvrdilo se da je religija na zemlji tako brzo napredovala da će uskoro cijeli svijet postati toliko prožet filozofijom Isusove Propovijedi na gori i da će rat biti nemoguć. Nažalost, predobro znamo kako su sve ove i mnoge druge tvrdnje koje su iznesene neslavno propale.

SVIJET ISPUNJEN STRAHOM

Strah od rata, međutim, samo je jedan od mnogih uvjeta koji izazivaju strahovanje u srcima ljudi u današnjem svijetu. Kako se približavamo četvrti stoljeća u novom tisućljeću, mnogi drugi strahovi muče pojedince, društva i narode. U nastavku navodimo samo djelomičan popis nekih od ovih strahova: Strah povezan s političkim podjelama i polarizacijom unutar zemalja, posebice u takozvanom zapadnom svijetu, što je dovelo do nemira i nasilja unutar mnogih naroda.

Strah u vezi s onim što se čini stalnim sukobima i nemirima koji izviru s Bliskog istoka i njihovim potencijalnim učincima na svijet u cjelini.

Strah od daljnjeg pogoršanja odnosa između svjetskih supersila, Kine, Rusije i Sjedinjenih Država, koje su sve međusobno vitalno povezane gospodarski i na

druge načine.

Strah od još nepoznatih učinaka kontinuiranog razvoja umjetne inteligencije (“UI”) (“”) i hoće li čovječanstvo moći sigurno kontrolirati njezin napredak i korištenje. Strah od malih odmetnutih naroda, vlada i vođa, koji, iako mali u usporedbi sa svjetskim super-silama, mogu izazvati velika razaranja u značajnim segmentima društva ako se ne drže pod kontrolom. Općenito, strah od stalne financijske i ekonomske neizvjesnosti na regionalnoj, nacionalnoj i globalnoj razini.

Strah od rastućih učinaka klimatskih promjena, posebice njihovih implikacija s obzirom na vjerojatnost snažnijih prirodnih katastrofa, kao što su razarajuće oluje, požari, suše, potresi ili neviđene promjene vremenskih obrazaca. Strah od nepredviđene bolesti, kao što smo svjedočili posljednjih godina posljedicama pandemije Koronavirusa i njezinog razornog učinka na svijet.

Strah da će se “kulturni ratovi” nastaviti povećavati, bilo da se radi o moralu, rasi, vjeri ili drugim područjima, do te mjere da će društvo općenito postati toliko fragmentirano i podijeljeno da bi se uskoro moglo samo urušiti zbog nedostatka smjera.

Naposljetku, postoji strah da će u svim tim smjerovima simptomi nevolje nastaviti rasti u takvom omjeru i u svim smjerovima da je konačan opstanak čovječanstva doveden u pitanje. Takvo je stanje današnjeg svijeta punog straha. Stoga se pitamo: Ima li stvarne nade za oporavak svijeta i za uklanjanje straha u srcima ljudi?

NAŠ DAN U PROROČANSTVU

Dok je sadašnje stanje straha i nevolje neočekivano snašlo mnoge na svijetu, i unatoč tvrdnjama da civilizacija stalno napreduje, to nije bilo iznenađenje za pažljive proučavatelje Biblije. Kroz njezine stranice Božji

nadahnuti proroci predviđali su ta stanja. Prorok Daniel je, na primjer, prorekao ovu eru u ljudskom iskustvu i opisao je kao “vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi”. (Daniel 12: 1) Isus je citirao ovo Danielovo proročanstvo i objasnio da će se njegovo ispunjenje dogoditi u vrijeme njegovog drugog dolaska, ili Prisutnosti, na svršetku svijeta.—Matej 24: 3, 21, 22, *Revised Version Improved and Corrected*

Isus je iznio neke od pojedinosti ovog vremena tjeskobe, rekavši da će na zemlji zavladati “beziplazna tjeskoba naroda” i da će srca ljudi klonuti od straha dok budu iščekivali ono što prijeti svijetu. (Luka 21: 25, 26) Isusovo spominjanje straha koji će ispuniti srca ljudi dovoljno je da naznači da je mislio na sadašnje vrijeme, jer nikada prije nije bila tako raširena zabrinutost i tjeskoba čovječanstva kakva je danas.

Kad je Isus rekao da će na zemlji zavladati beziplazna tjeskoba naroda, prikazao je svoju misao usporedivši je s hukom mora i valova. Ovo je doista vrlo prikladan simbol nemirnih, nezadovoljnih masa današnjeg čovječanstva. Beznadno se trude spriječiti pustoš za koji se boje da će ga izazvati nadiruća plima ljudske sebičnosti i instrumenti uništenja koje pružaju sama znanost i tehnologija za koje se očekuje da vode svijet u mir i dobrostivost.

Prorok David je također prorekao ovo vrijeme u kojem živimo. Poput Isusa, i on je kaos svijeta usporedio s nemilosrdnim udaranjem mora i valova, dok glasni zahtjevi ljudi i naroda udaraju o bedeme civilizacije za koju se nekoć mislilo da je neosvojiva. Davidovo proročanstvo upućeno je onima koji vjeruju u Božju Riječ. O njima on izjavljuje: “Stoga, ne bojmo se kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more. Nek’ buče i bjesne valovi morski, nek’ bregovi dršću od žestine njihove.”—Psalmi 46: 2, 3

“Ne bojmo se”, izjavljuje prorok. Kao kršćani, ne trebamo se bojati onoga što dolazi na zemlju. To jest, nećemo se bojati ako se upoznamo s biblijskim proročanstvima i ako vjerujemo u ono što ona objavljuju o današnjem i sutrašnjem vremenu. Riječ Božja objašnjava i uzrok nevolje sadašnjeg svijeta i pruža jedini obećavajući pogled na konačni ishod ovog sadašnjeg mračnog razdoblja straha. Poznavati Božji plan koji se odnosi na ljudsku sudbinu znači imati mir i radost u vlastitim srcima. To nas stavlja u službu da zračimo utješnom sigurnošću prema drugima unatoč okolnom strahu.

Prema Bibliji, kakav će biti ishod ovog burnog vremena straha i tjeskobe? Prije mnogo godina rečeno je da čovječanstvo ima sastanak sa sudbinom. To je točno, ali Bog rukom upravlja nad tom sudbinom, a posljedice su tako dalekosežne da smo gotovo zaprepašeni kad ih pokušamo shvatiti. Ukratko rečeno, činjenice koje su istaknute u Božjoj Riječi su sljedeće:

Stižemo do kraja jednog doba u Božjem planu. Čak i više od toga, približavamo se kraju svjetskog poretka. Neće to biti, kako su nekada mnogi pogrešno mislili, kraj zemlje. (Propovjednik 1: 4) Umjesto toga, to će biti kraj Sotoninoj vlasti nad zemljom, koju će zamijeniti Kristova vladavina. Ispunjenje mnogih proročkih znakova pokazuje da sada živimo u vrijeme njegove nevidljive prisutnosti i pripreme za uspostavu njegova kraljevstva.

KRAJ SVJETSKOG PORETKA

Kad je Isus prorekao obilježja našeg vremena, izjavljujući da će to biti vrijeme kada će srca ljudi biti ispunjena strahom, bilo je to kao odgovor na pitanja koja su mu postavili njegovi učenici. Ta su pitanja bila: “Reci nam kada će to biti i koji će biti znak tvojega dolaska i

svršetka svijeta?” (Matej 24: 3, RVIC, Young’s Literal Translation, Rotherham Emphasized Bible) U citiranju ovih pitanja koristili smo točan prijevod riječi koje je upotrijebio Isus. U verziji Biblije kralja Jamesa, ovaj je odlomak pogrešno preveden tako da glasi: “Što će biti znak tvoga dolaska i svršetka svijeta?” Međutim, učenici nisu pitali kako će znati kada je blizu vrijeme da Isus ponovno “dođe”. Umjesto toga, pitali su kako će znati kada se on, zapravo, vratio.

Kada se ispravno shvati, Učiteljev odgovor na ova pitanja on daje objašnjenje sadašnjih uvjeta u svijetu i istinsku nadu u bolje dane koji dolaze. Otkriva da se približavamo kraju sadašnjeg doba u ljudskoj povijesti. To pak znači da je blizu vrijeme ispunjenja onih mnogih obećanja Božje Riječi koja govore o blagoslovima mira, radosti i života koji će biti dostupni čovječanstvu kao rezultat nadolazećeg tisućugodišnjeg kraljevstva Krista, Kralja kraljeva i Gospodara gospodara.—Izaija 11: 9; 35: 1-10; Otkrivenje 17: 14; 20: 4, 6

To ne znači da će Isus vladati zemljom kao čovjek. Njegov prvi posjet zemlji bio je kao ljudskog bića, kako bi, kako je sam objasnio, mogao predati svoje tijelo u smrti za život svijeta. (Ivan 6: 51) Nakon što je žrtvom svoje ljudskosti na golgotском križu osigurao način za oslobađanje od smrti, bio je podignut iz mrtvih i dana mu je “slava” i “besmrtnost” - uzvišeno božansko biće iste prirode kao i Sam Stvoritelj, “koga nitko od ljudi ne vidje niti ga vidjeti može.”—1.Petrova 1: 21; 1.Timoteju 6: 16

Previše doslovnim tumačenjem nekih od proročanstava Božje Riječi, razvijene su vrlo grube zamisli Kristova drugog dolaska. Neki su pretpostavljali da će ga kad se vrati vidjeti kao čovjeka koji lebdi na nebu. Istovremeno bi došlo do ogromnih premještanja prirode na nebesima i na zemlji, koji bi u destruktivnosti umanjili

sve što je čovjek ikada uspio postići, čak i uporabom nuklearnog oružja.

Međutim, sada vidimo da proročanstva koja su korištena kao osnova za ovaj pogrešan koncept povratka Krista simbolično opisuju preokret institucija koje je stvorio čovjek i koje su tvorile našu civilizaciju. To je ono što proročanstva opisuju kao kraj svijeta - ne kraj doslovnog planeta Zemlje, već onoga što apostol Pavao opisuje kao "ovaj sadašnji opaki svijet". (Galaćanima 1: 4) Isus je Sotonu, đavla, nazvao "knezom ovoga svijeta". Stoga kraj svijeta znači kraj Sotoninog carstva i kraj njegove suverenosti nad umovima i srcima ljudi.—Ivan 12: 31

Svakom bi kršćaninu trebalo biti drago primijetiti bilo kakav dokaz koji pokazuje da je kraj sadašnjeg svjetskog poretka blizu. Cijelo će se čovječanstvo radovati kada shvati da je Sotoninom carstvu došao kraj. Tada će imati priliku postati građani novog svijeta - ne druge ljudske civilizacije, već novog poretka u kojem će autoritet i zakoni biti oni Kristovog kraljevstva.

Svijet koji se već sada bliži kraju nikada nije bio u potpunosti zadovoljavajući, čak ni onima koji su bili najentuzijastičniji u svojim nastojanjima da ovjekovječe njegovo postojanje. Uistinu, u njemu je bilo mnogo dobra, ali su prevladali grijeh i zlo. Bolest, bol i smrt bili su naslijeđe od kojeg se svi užasavaju. Mržnja i rat pokvarili su sreću ljudi i uništili mir među narodima.

Strah od gorih stvari koje dolaze, kako sada tako i u budućnosti, pomogao je da se muškarcima i ženama oduzme radost koja bi im, barem privremeno, inače pripadala. Uistinu, kao što Sveto pismo objavljuje, to je bio zao svijet, i što više proučavamo njegove karakteristike to više shvaćamo da je Isus znao o čemu govori kada je Sotonu proglasio njegovim knezom.

Svi možemo biti sretni što se takav svijet bliži

kraju i što će, kao što Sveto pismo kaže, njegov vladar biti vezan i konačno uništen. (Otkrivenje 20: 1-3, 10) Isus je rekao da oni koji žive u ovo vrijeme i imaju vjeru u njegovu Riječ, kada vide da se stvari koje je on pretekao počinju zbivati, trebaju podići svoje glave s nadom i radošću, jer vrijeme njihovog izbavljenja i izbavljenja čovječanstva od grijeha i smrti bit će blizu.—Luka 21: 28

UNIŠTENI NEPRIJATELJI

U nadahnutom proročanstvu o Kristovom kraljevstvu koje nam je dao apostol Pavao, on je izjavio da Krist mora vladati sve dok svi neprijatelji ne budu položeni pod njegove noge i da je posljednji neprijatelj koji će biti uništen smrt. (1.Korinćanima 15: 24-26) Ovo ukazuje na to da je jedna svrha Kristovog kraljevstva uništenje neprijatelja – neprijatelja Boga, čovjeka i pravедnosti. Dok će smrt biti posljednji koje će Kristova vladavina iskorijeniti, drugi neprijatelji bit će uništeni prije tog vremena. Među prvima od njih su sebične i grešne zemaljske institucije koje stoje na putu Kristovoj vladavini pravde i pravедnosti. Njihovo uništenje implicira privremenu nevolju i nevolju za ljude koji su im držani u ropstvu. To je ono što je prorok Daniel opisao kao “vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi.”—Daniel 12: 1

U proročanstvu drugog psalma Isus se spominje kao veliki zemaljski kralj kojeg je Bog postavio da vlada. (Psalmi 2: 1-9) U Novom zavjetu je dalje prorečeno da će prije nego što on započne svoju vladavinu u moći i slavi, narodi svijeta doživjeti vrijeme “tjeskobe kakve ne bijaše od početka svijeta sve do sada.” (Matej 24: 21) U vezi s ovim prorečenim rušenjem sadašnjeg svjetskog poretka, u nešto više od prošlog stoljeća svjedočili smo uništenju mnogih nasljeđenih vladajućih kuća Europe i kaosu u

svjetskim poslovima koji je uslijedio. U Isusovom proročanstvu, on je objavio da će sva plemena na zemlji proplakati zbog ovih događaja, a tu žalost vidimo danas u svim zemljama svijeta.—vs. 30

Međutim, možemo zahvaliti Bogu što je ova nevolja samo privremena. Povratak Krista je osmišljen da donese mir, radost i život svijetu koji umire, a to će biti krajnji rezultat. Unatoč tome, da bi se to postiglo, mora se uspostaviti nova svjetska vlada, a to zahtijeva svrgavanje vladavine u kojoj je Sotona bio nevidljivi i, u većini slučajeva, neprepoznati princ.

Jeste li se ikada zapitali zašto svjetski vođe, uživajući u svim prednostima moderne kulture i obrazovanja, nisu uspjeli izvući svijet iz kovitlaca prema uništenju? Odgovor na ovo pitanje nalazi se u biblijskim proročanstvima. Božanski utjecaj je djelovao na ljudske poslove pripremajući uspostavu novog poretka koji se postupno ostvaruje kroz nevidljivu prisutnost božanskog Krista.

Rušenje ljudskih institucija grijeha i sebičnosti, koje su potaknule ugnjetavanje i rat, samo je početak djela božanskog Krista. To je poput kirurškog noža koji se koristi za spašavanje života umirućeg pacijenta. Već šest tisuća godina ljudska rasa umire. Čovječanstvo nije uspjelo pronaći lijek za otrovni ubod grijeha koji svima donosi smrt. Krist, veliki liječnik, došao je sve to promijeniti, a prvi nužan korak je smjestiti čovječanstvo, pacijenta, u novo okruženje i pod pravedne zakone. Priprema za ovo je ono što uzrokuje sadašnji slom ljudske vlasti diljem cijele Zemlje.

NOVI DAN

Jedini koji još znaju značenje onoga što se događa na zemlji su oni koji su vjerom spremni prihvatiti svjedočanstvo Riječi Božje. Njima su biblijska proročanstva

kao svjetionik koji im govori da je, unatoč ovom najmanje od svih razdoblja koje je čovjek ikada doživio, veličanstveni novi dan na pomolu. Ovo će biti dan u kojem će blagoslovi zdravlja, radosti, mira i života zračiti iz prisutnosti Krista, novog kralja - tog slavnog, božanskog vladara proročanski opisanog kao “Sunce pravde”, koje će “ustati s iscjeljenjem u njegovim krilima.”— Malahija. 4: 2

Vjerujemo da će uskoro cijelo čovječanstvo početi shvaćati da postoji moć koja se primjenjuje u poslovima ljudi koja nadilazi onu svih ljudskih vlada.. To će postati očito kroz kontinuirani neuspjeh ljudskih napora da ponovno uspostave bilo kakvu trajnost mira i sigurnosti među ljudima.

Današnji vladari svijeta još uvijek zamišljaju da su više-manje gospodari ljudske sudbine, te da će njihova mudrost i impresivna snaga njihovih vojnih moći nametnuti mir narodima. Mudri ovoga svijeta još uvijek preziru Božji način uspostavljanja mira. Međutim, kako svi njihovi napori i dalje završavaju neuspjehom, postupno će početi tražiti pomoć od viših autoriteta.

Ovo, što je još uvijek budući razvoj u ovom značajnom vremenu u kojem živimo, opisao je prorok Mihej na sljedeći način: “Dogodit će se na kraju danâ: Gora doma JAHVINA bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. K njoj će se stjecat svi narodi, nagnut će mnoga plemena i reći: ‘Hajde, uziđimo na goru JAHVINU, u dom Boga Jakovljeva! On će nas naučit’ svojim putovima, i hodit ćemo stazama njegovim. Jer će sa Siona zakon izaći, riječ JAHVINA iz Jeruzalema.’ On će upravljati mnogim pučanstvima i bit će sudac moćnim narodima. Svoje će mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više za rat vježbati. Svaki će mirno

živjeti pod lozom vinovom, pod smokvom svojom, i nitko ga neće plašiti. To rekoše usta JAHVE nad vojskama..”—
Mihej 4: 1-4

Ovo je vrlo sveobuhvatno i umirujuće proročanstvo koje će se, u svjetlu trenutnih događaja, uskoro ispuniti, na vječnu radost cijelog čovječanstva. Obratite pažnju na utvrđivanje vremena: “Dogodit će se na kraju danâ.” Ovaj proročki izraz, kraj danâ, ne odnosi se na tradicionalnu ideju propasti, niti na uništenje ove zemlje, niti na kraj ljudskog postojanja na zemlji. Ono se odnosi na posljednje dane Sotonine vladavine nad ljudima, posljednje dane grijeha i smrti, posljednje dane rata, posljednje dane straha i posljednje dane svih drugih zala koja su harala ljudskim rodом od Edena do sada.

Drugi dio naše lekcije pojavit će se u izdanju časopisa Svanuće (The Dawn) sljedećeg mjeseca. U njemu ćemo razmotriti mnoga dodatna ohrabrujuća obećanja iz Biblije u vezi s Kristovim nadolazećim kraljevstvom i njegovim bezbrojnim blagoslovima cijelom čovječanstvu. Doista, “večer donosi suze” dok svijet prolazi kroz svoju sadašnju nevolju, ali smo uvjereni da radost i oslobođenje od straha “dolaze ujutro” dana novog kraljevstva.—Psalmi 30: 5 ■

Opravdani Božjom milošću

Ključni stih: “Opravdani su besplatno, njegovom milošću po otkupljenju u Kristu Isusu. Njega je Bog izložio da krvlju svojom bude Pomirilište po vjeri. Htio je tako očitovati svoju pravednost kojom je u svojoj božanskoj strpljivosti propuštao dotadašnje grijeh.”
Rimljanima 3: 24, 25

*Izabrani tekstovi:
Rimljanima 3: 23-31*

U NAŠEM razmatranju ove lekcije iz pisma Rimljanima 3, počinjemo sa stihom 23, koji kaže: “Svi su zaista sagriješili i potrebna im je slava Božja.” Svi su dionici izvorne osude postavljene na naše praroditelje i trebaju Otkupitelja. (Rimljanima 5: 12-21) Naši nas ključni stihovi podsjećaju da su kroz otkupljenje koje je u Kristu Isusu, i Božjom milošću, ili naklonošću,

pravi kršćani opravdani – to jest, oslobođeni krivnje – od Adamovog grijeha. Bog, vrhovni sudac, postavio je svog Sina, Krista Isusa, kao pomirnicu ili zadovoljštinu za grijeh, kroz vjeru u njegovu krv. Stoga je oprostjenje prošlih Adamovih grijeha omogućeno božanskom milošću i “Božjom strpljivošću”.

Božja milost u ovoj stvari je rezultat njegove

ljubavi. On je “tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedino-rođenca”, piše Ivan. (Ivan 3: 16) Isus je platio optužbu protiv osuđene rase žrtvujući svoj neokaljani ljudski život, kako bi Bog mogao osloboditi Adama i njegovo potomstvo bez kršenja svog pravednog zakona. Tako je prikazana činjenica da je Bog htio “biti pravedan i opravdavati onoga koji je od vjere Isusove.”—Rimljanima 3: 26

Pavao nam govori da je Isus, “po križu”, “ubio neprijateljstvo” između Boga i palog čovječanstva, čime je omogućio njihovo pomirenje s Bogom. (Efežanima 2: 16) Sada svi koji žele predati svoje živote u potpunoj posvećenosti Bogu mogu to učiniti, shvaćajući da je osigurana otkupnina u potpunosti podmirila zahtjeve pravde. Apostoli Pavao i Petar govore o Isusu: “Što umrije, umrije grijehu jednom zauvijek; a što živi, živi Bogu.” “Doista, i Krist jednom za grijeh umrije, pravedan za nepravedne, da vas privede k Bogu – ubijen doduše u tijelu, ali oživljen u duhu..”—Rimljanima 6: 10; 1.Petrova 3: 18

Gledajući dalje činjenicu da je smrt našeg Gospodina osigurala otkupninu za cijelo čovječanstvo, grčka riječ, hilasterion, koja se u našim ključnim stihovima prevodi kao pomirenje, označava “mjesto pomirenja”. Ovo nas podsjeća na Izraelov Šator, u kojem je krv određenih žrtava bila određena, na tipičan način, kao pomirnica za grijeh. To se doslovno dogodilo na prijestolju milosti u odjeljku Šatora Svetinja nad svetinjama, Izraelovom “mjestu okajanja”, i ukazivalo je na mnogo veće Isusovo otkupiteljsko djelo.—Hebrejima 9: 1-12

Isusova krv je osnova za oproštenje grijeha. “I po njemu – uspostavivši mir krvlju križa njegova – izmiriti sa sobom sve, bilo na zemlji, bilo na nebesima.” (Kološanima 1: 20) Svi koji žele doći k Ocu moraju priznati da su grešnici i da ne mogu platiti kaznu vlastitog grijeha. Otkupljenje dolazi samo kroz Isusa. Sjetimo se također da je cijelo ovo

uređenje osigurano milosrđem, ljubavlju i milošću našeg Nebeskog Oca. “Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi! Božji je to dar!”—Efežanima 2: 8, 9 ■

Pouka dva

Pravednost samo po vjeri

Ključni stih: “Zato se po djelima Zakona nitko neće opravdati pred njim. Uistinu, po Zakonu – samo spoznaja grijeha! ... Sada se pak izvan Zakona očitovala pravednost, ... pravednost Božja po vjeri Isusa Krista, prema svima koji vjeruju.”
— *Rimljanima 3: 20-22*

Izabrani tekstovi:
Rimljanima 3: 9-22

moja.” (Psalmi 51: 5) Bila je potrebna žrtva jedinorođenog Sina Božjeg, Isusa Krista, da bi se osigurala cijena otkupnine i otvorio put za povratak čovječanstva u život.—Ivan 3: 16, 17; Hebrejima 7: 25-28

Apostol Pavao je u sebi prepoznao potrebu za Gospodinovom žrtvom za njega i zahvaljivao je Bogu na tome,

NAŠI KLJUČNI stihovi govore da nitko ne može biti opravdan, ili učinjen pravednim, djelima Zakona danog Izraelu preko Mojsija, “jer je po Zakonu samo spoznaja grijeha.” Izraelov zakon, koji im je dao Bog, bio je savršen. Međutim, nijedan Izraelac niti bilo koji drugi pripadnik pale ljudske rase nije se mogao držati Božjeg savršenog zakona. Čak je i vjerni David napisao o sebi: “Evo, grešan sam već rođen,

u grijehu me začeo majka

iako je shvaćao da je još uvijek nesavršen. “Hvala Bogu po Isusu Kristu Gospodinu našem! Ja, dakle, umom služim zakonu Božjemu, a tijelom zakonu grijeha.” (Rimljanima 7: 25) Bog je milostivo uredio da zasluga Kristove žrtve, kao “plašt pravednosti”, pokriva nenamjerne slabosti i mane Isusovih sljedbenika.—Izaija 61: 10

Tada nema “nikakve osude onima koji su u Kristu Isusu”, koji ih je oslobodio od zakona grijeha i smrti. (Rimljanima 8: 1, 2) Iako zapravo nisu savršeni, ovi sljedbenici Učitelja trebaju razviti novi um i nove želje srca, koje Bog prihvaća. U Filipljanima 2: 5 rečeno nam je: “Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu.” Raspoloženje srca i puna predanost Bogu po uzoru na Krista Isusa bit će naš cilj u ovom nastojanju.

Apostol Pavao daje nam daljnje upute kada kaže: “Same sebe ispitajte, jeste li u vjeri! Same sebe provjeravajte! Zar ne spoznajete sami sebe: da je Isus Krist u vama? Inače niste prâvi.” (2.Korinćanima 13: 5) Biti “u vjeri” puno je više od pukog vjerovanja i prihvaćanja Isusove žrtve kao našeg Otkupitelja, iako je to temelj kršćanske vjere. Biti “u vjeri” također znači dijeliti Isusov požrtvovalni duh, njegovu poniznost i njegovu želju da služi drugima. Ispitivanje samih sebe u tom smislu važan je dio našeg života u Kristu.

Osim toga, svakodnevno trebamo ići Bogu u molitvi da bismo tražili njegovo vodstvo i pomoć kako bismo mogli nastaviti napredovati u razvoju našeg karaktera, posebno u skladu s plodovima i milostima duha. (Galaćanima 5: 22, 23; 2.Petrova 1: 5-8) Ljubav je sažetak svih ovih karakternih osobina, i stoga bi trebala biti glavna stvar koju treba proučavati, razvijati i pokazivati svakodnevno u našim životima. To će biti dokaz da u nama djeluje Božji duh i pravednost našega Gospodina.

“Sam Duh susvjedok je s našim duhom da smo djeca Božja; ako pak djeca, onda i baštinici, baštinici Božji, a subaš-

tinici Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo.”—Rimljanima 8: 16, 17 ■

Pouka tri

Mir s Bogom

Ključni stih:
“Opravdani dakle vjerom, u miru smo s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu.”
— Rimljanima 5: 1

Izabrani tekstovi:
Rimljanima 5: 1-11

Bogom, koji je obećao da nam se ne može dogoditi ništa osim onoga što je dobro za naše najviše vječno blagostanje. “Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani.”—Rimljanima 8: 28

Kršćaninu bi shvaćanje toga trebalo biti izvor snage, znajući da čak i poteškoće, nevolje, kušnje, pa čak i progonstva koja bismo mogli biti pozvani podnijeti mogu oblikovati naš karakter. Stoga je naša privilegija radovati se u svakom trenutku i u svim okolnostima, i zadovoljstvo nam je zahvaljivati Bogu za svu njegovu ljubav.—Psalmi 63: 3

Ne samo da bi nas naša vjera trebala učiniti

neodvojivima od Božje ljubavi, nego bi nas također trebala potaknuti da volimo one iz naše duhovne obitelji koji su rođeni od Boga. Isus nam govori u Ivanu 15: 17: “Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge.” Doista, pokazujući svoju ljubav drugima, ljubav prema Bogu raste u našim srcima i ispunjava nas. (Rimljanima 5: 5-8) Sve se to temelji na milosti, ili nezasluženoj naklonosti, Božjoj koja nam dolazi vjerom. “Ta milošću ste spašeni po vjeri! ... Božji je to dar!”—Efežanima 2: 8

Povlastica da budemo primatelji Božje milosti “po vjeri” ne dolazi nam zbog naše vrijednosti, niti zbog djela, već kao dar. “Ali Bog, bogat milosrđem, zbog velike ljubavi kojom nas uzljubi, nas koji bijasmo mrtvi zbog prijestupâ, oživi zajedno s Kristom – milošću ste spašeni!”—vss. 4, 5

Međutim, budući da smo “opravdani vjerom”, imamo još veću prednost. Petar prepoznaje prave kršćane kao “rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni da naviješta silna djela Onoga koji ih iz tame pozva k divnom svjetlu svojemu.” (1.Petrova 2: 9) Ovo bi nas saznanje trebalo voditi da razvijemo srce ispunjeno Božjim duhom, duhom istine, preplavljeno zahvalnošću prema njemu. Stoga možemo rado slijediti Pavlove riječi: “A Gospodin neka upravi srca vaša k ljubavi Božjoj i postojanosti Kristovoj.”—2. Solunjanima 3: 5

Da bismo uistinu imali “mir Božji” koji dolazi po vjeri, Gospodin zahtijeva čišćenje naše volje, našeg srca i našeg karaktera. “Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!” (Matej 5: 8) Takvo čišćenje će nas usmjeriti prema ljubavi koja je na višoj razini od one koja je uobičajena prirodnom čovjeku.

Vrsta ljubavi koju kršćanin mora razviti je ona

koja je nježna, strpljiva, dugotrpljiva, koja ne misli zlo drugima, ali je puna povjerenja i ljubaznosti prema Zlatnom pravilu. “I kako želite da ljudi vama čine, tako činite i vi njima.” (Luka 6: 31) S ovim znanjem i njegovom primjenom u našim životima, sigurno možemo održati svoj “mir s Bogom” i s pouzdanjem možemo reći: “Ako je Bog za nas, tko će protiv nas?”— Rimljanima 8: 31 ■

Pouka četiri

Tko je povjerovao?

Ključni stih: “*Dakle: ODGOVARAJUĆI NA vjera po poruci, a pitanje iz našeg naslova, “Tko poruka riječju je povjerovao?” razumijemo Kristovom.” da postoje vremena i razdo- blja u Božjem planu za njr- govo otkrivanje čovječanstvu. — Rimljanima 10: 17*

Izabrani tekstovi: Na primjer, nakon Kornelije- *Rimljanima 10: 1-17* vog obraćenja nije došlo vri- jeme da Evandjelje stigne do pogana. Prije smrti, Isus je rekao svojim učenicima: “K poganima ne idite i ni u koji samarijski grad ne ulazite! Pođite radije k izgubljenim ovcama doma Izraelova!”— Matej 10: 5, 6

Iz ovoga ne smijemo misliti da Isus nije volio pogane, niti da Božji plan nije predvidio njihovo spasenje kroz vjerovanje i vjeru. Ono što to znači jest da je neko

vrijeme, i za posebnu svrhu, Bog imao posla isključivo sa židovskim narodom. Stoljećima prije toga Gospodin je rekao Izraelu: “Među svim plemenima zemaljskim samo vas poznah.” (Amos 3: 2) Isus je to razumio i znao je da je čak i u njegovo vrijeme to još uvijek istina.

U proročanstvu zabilježenom u Danielu 9: 24-27, Gospodin je obećao nastavak svoje isključive naklonosti Izraelu sedamdeset simboličnih tjedana, ili razdoblje od 490 doslovnih godina. Ovo se razdoblje počelo računati od godine kada je izdana naredba za ponovnu izgradnju zidina i grada Jeruzalema, nakon njihovog sedamdesetogodišnjeg sužanjstva u Babilonu. U ovom proročanstvu je navedeno da će “polovicom” posljednjeg od ovih proćkih tjedana, Mesija biti pogubljen. To bi bilo sredinom posljednjih sedam godina, ili simbolićnih tjedana, ovog razdoblja od 490 godina. Dakle, tri i pol godine nakon Isusove smrti, Božja isključiva naklonost Židovima trebala je prestati. U to je vrijeme Bog uredio da Petar odnese Evandjelje Korneliju, koji je postao prvi obraćenik pogana.

Kornelije je bio pobožan ćovjek i dok je molio dobio je viziju u kojoj mu je rećeno da pošalje po Petra. Nakon sastanka, Kornelije je objasnio Petru zašto je poslao po njega - da je to bilo u skladu s vizijom od Gospodina. Petar je, uspoređujući ovaj izvještaj sa svojim vlastitim iskustvom, mogao spremno shvatiti znaćaj Božje providnosti, te je rekao: “Sad uistinu shvaćam da Bog nije pristran, nego – u svakom je narodu njemu mio onaj koji ga se boji i ćini pravdu.”—Djela apostolska 10: 1-35

Da bismo vjerovali u Boga i njegova ljubljenoga Sina i ćinili pravednost, potrebno je biti prosvijetljen. “Kako da prizovu onoga u koga ne povjerovaše? A kako da povjeruju u onoga koga nisu ćuli? Kako pak da ćuju bez propovjednika? A kako propovijedati bez poslanja?” (Rimljanima 10: 14, 15) Pretpostavljeni odgovor na ova

nadahnutu pitanja bio je odlučujući čimbenik u Kornelije-
vom iskustvu.

Da je bilo vrijeme prije toga da Evanđelje dođe
do pogana, Bog bi se pobrinuo da bude poslan “propov-
jednik” da ih prosvijetli. Činjenica da se to nije dogodilo
sve dok Petar nije poslan Korneliju bila je u skladu s pro-
ročanstvom o posebnoj milosti koju je Bog obećao
Izraelu. Dobro je zapamtiti da su ova vremena i godišnja
doba pod božanskim nadzorom. Zahvaljujemo Bogu,
ipak, što je u svom planu uredio da na kraju bude “dan
pohoda” za sve.—1.Petrova 2: 12 ■

Uništenje Zmije

“A on im reče: Promatrah Sotonu kako poput munje s neba pade.” —Luka 10: 18

NEKADA POZNATO KAO Lucifer, ovo prekrasno duhovno biće palo je s visoke slave, privilegija i položaja na svoj sadašnji položaj glavnog protivnika Nebeskog Oca. Izvorno stvoren bezgrešan i savršen, ovaj bivši Božji sin bio je u otvorenoj, prkosnoj pobuni protiv Svemogućeg i zlobno sudjelovao u poticanju bezakonja i zloće u zemaljskim i duhovnim područjima više od šest tisuća godina.

SVRŠENO LUCIFEROVO SAVRŠENSTVO

Prilično je teško shvatiti zašto bi se ovo uzvišeno duhovno biće odreklo privilegije zauzimanja tako uzvišenog posjeda zbog ponosa. Izaija je napisao: “Kako pade sa nebesa, Svjetlonošo, sine Zorin? Kako li si oboren na zemlju, ti, vladaru narodâ? U svom si srcu govorio: ‘Uspet ću se na nebesa, povrh zvijezda Božjih prijesto ću sebi dići. Na zbornoj ću stolovati gori na krajnjem sjeveru. Uzaći ću u visine oblačne, bit ću jednak Višnjemu.’”—Izaija 14: 12-14

U uvodnim stihovima Biblije opažamo sljedeći dijalog između Sotone u tijelu zmije i majke Eve. “Zmija bijaše lukavija od sve zvjeradi što je stvori Jahve, Bog.

Ona reče ženi: ‘Zar vam je Bog rekao da ne smijete jesti ni s jednog drveta u vrtu?’ Žena odgovori zmiji: ‘Plodove sa stabala u vrtu smijemo jesti. Samo za plod stabla što je nasred vrta rekao je Bog: ‘Da ga niste jeli! I ne dirajte u nj, da ne umrete!’ Nato će zmija ženi: ‘Ne, nećete umrijeti! Nego, zna Bog: onog dana kad budete s njega jeli, otvorit će vam se oči, i vi ćete biti kao bogovi koji razlučuju dobro i zlo.’—1.Mojsijeva 3: 1-5

Sotona, optužitelj, zmija, đavao ili zli, lukav je. On se služi prijevarom i pokušava nadvladati i zavesti one koji su u zavjetnom odnosu s Bogom, kao što su bili Adam i Eva prije pada. To dalje potvrđuje Pavao. “Ali se bojim da se – kao što zmija zavede Evu svojom lukavštinom – misli vaše ne pokvare i odmetnu od iskrenosti prema Kristu.” (2.Korinćanima 11: 3) Obraćanje na njegovu sofistiku dovest će do smrti, a mi imamo Isusov autoritet da to ustvrdimo. Obraćajući se pismoznancima i farizejima, rekao je: “Vama je otac đavao i hoće vam se vršiti prohtjeve oca svoga. On bijaše čovjekoubojica od početka i ne stajao u istini jer nema istine u njemu: kad govori laž, od svojega govori jer je lažac i otac laži.”—Ivan 8: 44

SOTONA NASPRAM JOBA

Izuzetan Jobov lik opisan je u Novom zavjetu među ostalim mjestima u Pismu. “Za uzor strpljivosti i podnošenja zala uzmite, braćo, proroke koji su govorili u ime Gospodnje. ... Za postojanost Jobovu čuste.” (Jakovljeva 5: 10, 11) Dodatno, opažamo sljedeći dijalog koji se tiče predanog Joba između Sotone i Boga.

“Jednoga dana dođu sinovi Božji da stanu pred JAHVU, a među njima pristupi i Satan. JAHVE tad upita Satana: ‘Odakle dolaziš?’ – ‘Evo proдох zemljom i obidoh je’, odgovori on. Nato će JAHVE: ‘Nisi li zapazio slugu moga Joba? Njemu na zemlji nema ravna. Čovjek je

to neporočan i pravedan, boji se Boga i kloni zla!’ A Satan odgovori JAHVI: ‘Zar se Job uzalud Boga boji? Zar nisi ogradio njega, kuću mu i sav posjed njegov? Blagoslovio si djelo njegovih ruku, stoka mu se namnožila po zemlji. Ali pruži jednom ruku i dirni mu u dobra: u lice će te prokleti!’ ‘Neka ti bude!’ – reče JAHVE Satanu. – ‘Sa svime što ima radi što ti drago; samo ruku svoju na nj ne diži.’ I Satan ode ispred lica JAHVINA.”—Job 1: 6-12

Rotherham Emphasized Bible zamjenjuje riječ “optužitelj” u gore spomenutim stihovima gdje je prevedena kao Sotona. Vrlo istaknuta karakteristika optužitelja je pronalaženje mana drugoj osobi. Čini se da u gornjem tekstu Protivnik implicira da je Job poslušao Stvoritelja samo zato što je bio zaštićen od svih životnih problema. Međutim, sljedeća izvanredna pohvala koja se odnosi na ovu pobožnu osobu nalazi se na drugim mjestima u Bibliji. “Preostanu li u njoj, [zemlji koja je sagriješila], samo tri čovjeka – Noa, Daniel i Job – ti će se svojom pravednošću spasiti’ – riječ je JAHVE Gospoda.” (Ezekiel 14: 14) Jobovo ime bilo je uključeno zajedno s pravednim Noom i Danielom, tako da možemo biti uvjereni da, suprotno Sotoninim insinucijama, prorok nije samo riječima služio Nebeskom Ocu, već je doista bio odani sluga.

OBEĆANJE ABRAHAMU

Prisjetimo se ovih riječi izgovorenih zmiji nakon što su naši prvi roditelji sagriješili. “Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu.” (1. Mojsijeva 3: 15, New International Version) Sotona vjerojatno nije u potpunosti znao značenje tog odlomka kad je izgovoren. Unatoč tome, nakon njegovih neuspjelih nastojanja da stvori živahnu rasu inteligentnih bića

koja će mu odati počast, uništenjem Nefila u Potopu, možda je dalje razmišljao o značenju onoga što je Bog imao na umu u ovim riječima koje je kasnije izgovorio Abram: “JAHVE reče Abram: ‘Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati. Velik ću narod od tebe učiniti, blagoslovit ću te, ime ću ti uzveličati, i sam ćeš biti blagoslov. Blagoslivljat ću one koji te blagoslivljali budu, koji te budu kleli, njih ću proklinjati; sva plemena na zemlji tobom će se blagoslivljati’.”—1. Mojsijeva 12: 1-3

Prosvjetljenjem Duha Svetoga, posvećeni su kršćani počeli cijeniti ove riječi objašnjenja apostola Pavla: “A ova su obećanja dana Abrahamu i potomstvu njegovu. Ne veli se: ‘i potomcima’ kao o mnogima, nego kao o jednomu: I potomstvu tvojem, to jest Kristu. ... Doista, koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste. Nema više: Židov – Grk! Nema više: rob – slobodnjak! Nema više: muško – žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu! Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.” (Galaćanima 3: 16, 27-29) Ozbiljni vjernici koji su potpuno usredotočeni na ono što ovi stihovi impliciraju su posebne mete Zloga, budući da je on promatrao kako se njihovi životi mijenjaju nakon duhovnog rođenja.

“VAŠ PROTIVNIK”

Evo još jednog stiha kojeg bi sljedbenici Kristovih stopa trebali poslušati: “Otriježite se! Bdižite! Protivnik vaš, đavao, kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre. Oprite mu se stameni u vjeri znajući da takve iste patnje podnose vaša braća po svijetu.” (1.Petrova 5: 8, 9) Ovdje Petar prepoznaj Sotonu kao “vašeg protivnika”. Ovo se ne odnosi na svijet općenito i potkrijepljeno je drugim stihom u Svetom pismu kojeg dio glasi: “onima

kojima bog ovoga svijeta oslijepi pameti nevjerničke da ne zasvijetli svjetlost evanđelja slave Krista koji je slika Božja.”—2.Korinćanima 4: 4

U sadašnje vrijeme, Protivnik posjeduje sve koji nisu posvećeni. Stoga je svijet općenito slijep za veliku nadu koju dijelimo, ne samo za sebe nego i za “sve obitelji na zemlji”. Tijekom vremena Starog zavjeta, Sotona je možda sumnjao da će potomstvo koje je bilo predodređeno da mu smrvi glavu vjerojatno doći preko Abrahamova sina Izaka, potom Jakova ili njegovog potomstva, naroda Izraela, budući da čitamo: “Ali Bog reče Abrahamu: ‘Nemoj se uznemirivati zbog dječaka i zbog svoje sluškinje; sve što ti kaže Sara poslušaj, jer će Izakovo potomstvo tebi ovjekovječiti ime.’”—1.Mojsijeva 21: 12

Imajući to na umu, Sotona je pokušao ubiti ovo potomstvo izglađnjivanjem kada je nastala glad i jedino mjesto gdje se mogla nabaviti hrana bio je Egipat. (1. Mojsijeva 41: 29-31) Na svu sreću, međutim, Josip je uzdignut na istaknuto mjesto, budući da je bio drugi u zapovjedništvu odmah do faraona. On je bio instrument kojim se Bog poslužio da spasi Jakovljevu obitelj od gladi, kao što svjedoči sljedeća priča između Josipa i njegove braće i sestara: “Kad su Josipova braća vidjela da im je otac umro, rekoše: ‘Što ako je Josip na nas ljut i pokuša uzvratiti nam za sve zlo koje smo mi njemu nani-jeli?’ Josip im odvrati: ‘Ne bojte se! Ta zar sam ja namjesto Boga! Osim toga, iako ste vi namjeravali da meni naudite, Bog je bio ono okrenuo na dobro: da učini što se danas zbiva – da spasi život velikom narodu.’”—1.Mojsijeva 50: 15, 20

OSTALA ISKUŠENJA U EGIPTU

Nešto kasnije, djeca Izraelova pokazala su se kao izuzetno plodna. Tadašnji faraon na prijestolju, “koji nije

poznavao Josipa”, odredio je da se svako židovsko muško dijete koji se rodi mora utopiti. (2.Mojsijeva 1: 8-22) Božja intervencija omogućila je djetetu Mojsiju da izbjegne ovu sudbinu i na kraju, on je bio Božji instrument za izbavljenje nacije iz ropstva. Iako se niz od devet kazni spustio na Egipćane, bila je potrebna deseta pošast, smrt prvorođenih, prije nego što je faraon poslušao Boga i pristao poslati Izraelce iz zemlje. Ipak, čak i nakon što je to učinio, predomislio se i poslao svoju vojsku u potjeru.—2.Mojsijeva 12: 33-42; 14: 5-9

Ovo je slika koja je pred nama u 14. poglavlju Izlaska. Izraelci su odlazili iz Egipta, njih oko dva i pol milijuna, ali Crveno more ih je spriječilo u bijegu i faraonova vojska ih je trebala stići. “Ne bojte se!” – reče Mojsije narodu. ‘Stojte čvrsto pa ćete vidjeti što će vam JAHVE učiniti da vas danas spasi: Egipćane koje danas vidite nikad više nećete vidjeti. JAHVE će se boriti za vas. Budite mirni!’ ‘Zašto zapomažete prema meni?’ – reče JAHVE Mojsiju. ‘Reci Izraelcima da krenu na put. A ti podigni svoj štap, ispruži svoju ruku nad morem i razdijeli ga nadvoje da Izraelci mogu proći posred mora po suhu.’—2.Mojsijeva 14: 13-16

SOTONINA USTRAJNOST

Tijekom novozavjetnih vremena, Protivnik je nastavio biti angažiran u pokušaju lociranja “potomstva žene” za koje je Bog rekao da će ga uništiti. Nedvojbeno je bio svjestan najave Isusova rođenja koju je objavio anđeo zajedno sa slavnim vijestima o njegovoj prisutnosti kao Spasitelja svijeta. (Luka 1: 26, 27; 2: 8-15) Kada je vijest da su mudraci s istoka slijedili zvijezdu koja će ih odvesti do mjesta gdje je Isus rođen stigla do kraljevskog dvora, kralj Herod se pretvarao da ga zanima štovanje njega, dok je tajno planirao da ga ubije. Čini se da

je Sotona utjecao na kralja da bi bilo u njegovom najboljem interesu da svatko tko bi ga mogao zamijeniti bude uništen. Protivnik je bio apsolutno nemilosrdan u pokušaju da osujeti izjavu u vrijeme Adamova pada da će ženino potomstvo zdrobiti zmijinu glavu.

Izvješće glasi: “Kada to doču kralj Herod, uznemiri se on i sav Jeruzalem s njime. Sazva sve glavare svećeničke i pismoznance narodne pa ih ispitivaše gdje se Krist ima roditi. Oni mu odgovoriše: ‘U Betlehemu judejskome jer ovako piše prorok: A ti, Betleheme, zemljo Judina! Nipošto nisi najmanji među kneževstvima Judinim jer iz tebe će izaći vladalac koji će pasti narod moj – Izraela!’ Tada Herod potajno dozva mudrace i razazna od njih vrijeme kad se pojavila zvijezda. Zatim ih posla u Betlehem: ‘Pođite, reče, i pomno se raspitajte za dijete. Kad ga nađete, javite mi da i ja pođem te mu se poklonim.’—Matej 2: 3-8

Po odlasku od Heroda mudraci su ponovno ugledali zvijezdu i obradovali se jer će ih dovesti do mjesta “gdje je bilo dijete”. Kad su stigli do kuće, ugledali su Isusa s njegovom majkom Marijom. Oni “padnu ničice i poklone mu se. Otvore zatim svoje blago i prinesu mu darove: zlato, tamjan i smirnu.” (vss. 9-11) Ovi darovi također imaju posebno značenje i ukazuju nam kako trebamo prikazati svoja srca njemu, našem Spasitelju i Otkupitelju. (Luka 12: 34) Kasnije je Josipu anđeo rekao: “Ustani, uzmi dijete i majku njegovu te bježi u Egipat i ostani ondje dok ti ne rekнем.” (Matej 2: 13) Josip je poslušao, slijedeći anđelovo upozorenje i pobjegao je od Herodove ljubomorne moći, čime je spriječio da se naškodi Isusu, što je bio Sotonin plan.

SOTONA I ISUS

Sveto pismo ne daje mnogo pojedinosti o Isusu između njegova rođenja i krštenja u vodi. Međutim, kao

jedini savršeni primjerak čovječanstva od Adamova pada, zli je sigurno znao da Isus mora biti odabrano sjeme jer je bio odvojen od svih grešnika. (Hebrejima 7: 26) Nakon krštenja u Jordanu i vođen Duhom Svetim da započne svoju službu, Isus je bio tri puta kušan od protivnika. Ovdje ćemo se osvrnuti samo na treću od ovih kušnji, koje je Učitelj sve odbacio citirajući Božje zapovijedi. “Đavao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu pa mu reče: ‘Sve ću ti to dati ako mi se ničice pokloniš.’ Tada mu reče Isus: ‘Odlazi, Sotono! Ta pisano je: Gospodinu, Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi!’ Tada ga pusti đavao. I gle, anđeli pristupili i služili mu.”—Matej 4: 8-11

To je bilo simbolično iskušenje, jer nijedna planina na zemlji nije dovoljno visoka da se vide “sva kraljevstva svijeta”. Unatoč tome, Sotona je pokušao pokazati Isusu lakši način da naslijedi zemaljsku moć i autoritet. Isus je odlučno odgovorio: “Bogu... njemu jedinom služi.” Isus je bio krajnje odan Nebeskom Ocu i konačan u svojim riječima: “Odlazi, Sotono.” Tako je napasnik uvidio da je uzaludno nastaviti. Kasnije je, međutim, bilo i drugih pokušaja Sotone da Krista odvrati od ispunjenja njegovog određenog cilja tijekom njegove zemaljske službe. To se posebno očitovalo kroz nastojanje vjerskih poglavara koji su ga, zavišću zbog njegove omiljenosti kod puka, nastojali okaljati i uništiti. (Ivan 11: 45-53) Konačno, Sotona je možda mislio da je pobijedio kada je Isus osuđen na smrt i razapet.

PROROČANSKI SPISI

Oni koji su Isusa pribili na križ nisu se zadovoljili time da to čine sami. Pod utjecajem Sotone željeli su ga i javno poniziti. Prvo su rimski vojnici skinuli s Isusa

njegovu odjeću i bacili kocku da vide tko će je preuzeti. Nisu shvaćali da ponovno čine ono što je bilo prorečeno. “Haljine moje dijele među sobom i kocku bacaju za odjeću moju.” (Psalmi 22: 18; Ivan 19: 23, 24) Tada su ga veliki svećenici, zajedno s pis-moznancima i starješinama, počeli verbalno ismijavati, govoreći: “Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji, Izabranik!” Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga octom govoreći: ‘Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!’ A bijaše i natpis ponad njega: ‘OVO JE KRALJ ŽIDOVSKI.’—Luka 23: 35-38; Matej 27: 41-43

Isusa to poniženje nije uznemirilo. On je doista znao da ako je to volja njegova Oca, njegova moćna sila mogla se upotrijebiti za zaustavljanje postupka, ali budući da je došao čas njegove patnje i smrti, Isus je ponizno i poslušno pristao na iskustva koja su dolazila. Bio je “odveden kao jagnje na klanje.”—Izaija 53: 7

Isus nije imao namjeru ne biti vjeran svom savezu žrtve s Nebeskim Ocem. On je pristao učiniti sve što je o njemu zapisano u “svitku knjige”. (Hebrejima 10: 7) Znao je da mora umrijeti, da će biti vođen kao janje na klanje; pa je bez oklijevanja ponovno potvrdio svoju spremnost da izdrži do kraja, da bude vjeran čak i do smrti. Kakav li nam je ovo primjer pobožnosti!

“Nakon toga, kako je Isus znao da je sve dovršeno, da bi se ispunilo Pismo, reče: ‘Žedan sam.’ A ondje je stajala posuda puna octa. I natakoš na izopovu trsku spužvu natopljenu octom pa je primakoš njegovim ustima. Čim Isus uze ocat, reče: ‘Dovršeno je!’ I prignuvši glavu, preda duh.” (Ivan 19: 28-30) U tom je trenutku Sotona možda mislio da je potomstvo žene uništeno. Međutim, trećeg dana Isus je uskrsnuo

od mrtvih, božansko biće koje je imalo svu moć “na nebu i na zemlji”, odmah iza samog Boga. (Matej 28: 18) Dakle, potomak, uskrsnuli Isus, nije bio samo živ nego i visoko uzvišen, s obećanjem danim njegovim sljedbenicima: “Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.”—Galaćanima 3: 29

ZAKLJUČNE POUKE

1. Crkva je dio potomstva koje će uništiti Sotonu. (Otkrivenje 20: 10) “Bog mira satrt će ubrzo Sotonu pod vašim nogama.” (Rimljanima 16: 20, English Standard Version) Ako je Bog doista na prvom mjestu u našim srcima, moramo urediti svoje živote tako da možemo komunicirati s njim i primiti snagu potrebnu za sudjelovanje u ovom obećanju koje će zlu stati na kraj.

2. Svi istinski Kristovi sljedbenici moraju voditi život pun žrtve kako bi bili više od pobjednika. (Rimljanima 12: 1, 2; 8: 35-39) “Požuda tijela, i požuda očiju, i oholost života” moraju biti nadvladani utjecajem Duha Svetoga i poslušnošću Nebeskom Ocu hodajući tako kao što je Učitelj hodao.—1.Ivanova 2: 16

3. Učestala, usredotočena molitva je kritična. “Ako priznamo grijehе svoje, vjeran je on i pravedan: otpustit će nam grijehе i očistiti nas od svake nepravde.” (1.Ivanova 1: 9) Oni koji su pozvani da budu dio božanske obitelji trebali bi toliko štovati Boga činivši sve kako bi mu ugodili, počastili ga i posvetili njegovo ime.

4. Ni u jednoj etapi svoje kršćanske službe sveci ne bi smjeli provoditi vrijeme razmišljajući ili zamišljajući stvari koje bi ih mogle umoriti u pravednom činjenju ili učiniti nestrpljivima zbog njihovog sadašnjeg stanja. (Galaćanima 6: 9) Niti bi se trebali miješati

trošeći dragocjeno posvećeno vrijeme raspravljajući o trenutnim stvarima u smislu toga koja je strana točna ili netočna u političkim raspravama koje su toliko rasprostranjene među onima koji nisu u zavjetnom odnosu s Bogom. Biblija je najbolji udžbenik za Gospodinov narod s mudrim savjetima koji bi se neprestano trebali primjenjivati u životima svih koji “k cilju hitaju, k nagradi višnjeg poziva Božjeg u Kristu Isusu.”—Filipljanima 3: 13, 14

5. Uz molitvu, meditaciju, proučavanje i zajedništvo s drugima iste dragocjene vjere, Nova bi stvorenja trebala dosljedno vježbati svoj misaoni proces u skladu sa sljedećim poticajem: “Uostalom, braćo, što je god istinito, što god časno, što god pravedno, što god čisto, što god ljubazno, što god hvalevrijedno; je li što krepost, je li što pohvala – to nek vam je na srcu! Što ste naučili, i primili, i čuli, i vidjeli na meni – to činite i Bog mira bit će s vama!”—Filipljanima 4: 8, 9

6. Pavao je shvatio da bi posvećeni kršćani imali koristi od opomena koje su dane za dobrobit onih koji su živjeli u danima rane Crkve, ali lekcije iz ovih istih riječi primjenjive su danas na kraju Evangeoskog doba. “Ne gubite dakle pouzdanja! Pripada mu velika plaća! Postojanosti vam uistinu treba da biste vršeći volju Božju zadobili obećano.”—Hebrejima 10: 35, 36

Neka nitko pod utjecajem Duha Svetoga ne klone zbog sadašnje zloće u ovom svijetu i prividnog kašnjenja u ispunjenju blagoslova kraljevstva. Imamo vjernog Boga čija će se sva obećanja ispuniti u njegovo vrijeme i na njegov način. Zli, “ta stara zmija”, Sotona, sigurno će biti uništen potomstvom obećanja!—Otkrivenje 20: 1-3, 10 ■

* * *